

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Neminem ab examinatione immunem esse oportere. 25

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

quod in Nobis est, reducendi. Illa certe vult, ne Episcopus, sine testimonio Clericorum & plebis, Clericos ullos instituat. Hinc illæ interrogationes solemnes præambulæ: Sunt iusti? sunt casti? atque aliæ similes. Neque frustra scriptum legimus, quod, quanquam Dominus de constituendo Iosue Principe præcepisset, eundemque elegeret, nihilo secius tamen convocari Synagogam voluisse.

Hieron. in Levit.

C A P. XX. De eruditione Ordinandum inquirendum.

DE eruditione quoque & scientia disquiret, ne statim à stiva ad Ecclesiastica munia confugiatur. Per Prophetam Dominus dixit: Quoniam tu scientiam repulisti, & ego repellam te, ne Sacerdotio fungaris mihi. Substantia siquidem Sacerdotii, sunt eloquia divinitus tradita, uti Dionysius ille Magnus apposite dixit. Quæ vero in Parochis, quæ in cæteris, eruditio requirenda sit, post dicemus.

Osee 4.

S. Dionys.

C A P. XXI. Videndum, quo affectu ad Ordines accedatur.

QVO denique affectu ac proposito accedant Ordinandi, videndum, accuratèque investigandum est; nam videlicet Dei causa tantum, an potius suæ commoditatis gratia, ad Ordines capeffendos adspirent, quærentes quæ sua sunt, non quæ Iesu Christi. Quid enim est sua quærere & non quæ Christi sunt, nisi, cum tales non gratis Deum diligunt, non Deum propter Deum quærunt, temporalia commoda sequentes, lucris inhiantes, & honores ab hominibus expetentes? Quisquis ergo talis est, non Dei filius, nec ovili Christi idoneus Pastor futurus, sed mercenarius est. Vbi que Deus hominis intentionem & mentem spectat, quam Christus in Euangelio lucernam corporis atque oculum vocat. Qui si simplex fuerit, totum corpus lucidum erit: sin autem fuerit nequam, totum corpus tenebrosum erit. Quare, si lumen (quod in initiando est) tenebræ sunt, ipsæ tenebræ quantæ erunt?

Phil. 2.

Aug. 8. qu. 1. c. sunt in Ecclesia.

Matth. 6.

C A P. XXII. Quanto temporis spacio, ante majorum Ordinum receptionem, initiandi se presentare debeant. Item, quid initiandi tum secum allaturi sint.

VT autem hic animus Vicariis Nostri in Pontificalibus eo explorator sit, (neque enim qualicumque assertioni statim tuto creditur,) operæ precium existimamus, ut, qui ad sacros (quos vocamus majores) Ordines capeffendos adspirant, Quatuor temporibus, ut vocant, quæ tempus impertitionis ejuscemodi Ordinum proxime præcedunt, Vicariis Nostri in Pontificalibus sese repræsentent, qui eos

(quemadmodum diximus) rogabunt, quid eos huc permoveat, an expenderint quid in hac vocatione præstare oporteat, an huic vocationi se sentiant posse respondere, & an sperent, se, adjutore Deo, continere posse ac velle; item, an affectu carnis huc ducantur, ut videlicet in otio & suaviter vivant, opesve & honores parent. Admoneantur quoque, ut bene seipsos explorent excutiantque, ne, quum ad capiendos Ordines reverli fuerint, Spiritum sanctum fraudent.

Eo ipso etiam tempore, Ordinandi testimonium vitæ ac conversationis secum afferent, ut Vicarii Nostri in Pontificalibus, cum ex responsione, tum vita præcedente, colligere possint, an admittendi videantur; & num referat, diligentius de vitæ testimonio, ante appetens Ordinationis tempus, inquirere.

C A P. XXIII. Quale testimonium afferendum.

QVI Civitatem aut oppidum, Senatus; qui verò pagum aut vicum incolit, Iudicii ejus loci, literas sigillatas, quæ gratis dantur, secum feret. Quæ ne cuiquam vel per invidentiam vel alium minus sincerum affectum denegentur, prohibemus. Alioqui, adferens documentum factæ requisitionis & denegati testimonii, nec tamen inculpatus criminis vel defectus, ac idoneus per Vicarios Nostros in Pontificalibus repertus, nihilo secius admitteatur. Qui vero non in oppidis aut pagis, in quibus titulum nacti ac ministraturi sunt, sed in longinqua regione, moram traxerunt, hi Canonicis satisfaciant institutis.

C A P. XXIV. Die Mercurii, proxima ante susceptionem Ordinum, examinandi, qui initiantur sacris.

ET ut hæc omnia eo accuratius observentur, visum Nobis est, ut Ordinandi, maxime ad Sacerdotii gradum, quod die Sabbatino ex more Ecclesiastico fieri solet, die Mercurii proxime præcedente, ad Nostros Civitates, ubi Vicarii Nostri in Pontificalibus Ordines ipsos sacros impartient, sese conferant; quo duobus dehinc sequentibus diebus, videlicet Jovis & Veneris, quos ejuscemodi disquisitioni peragenda deputamus, Vicariis Nostri, ipsisque Nostri autoritate in eo munere adjunctis Theologis, se repræsentent, examinationique eorum submittant.

C A P. XXV. Neminem ab Examinatione immunem esse oportere.

A Qua quidem neminem excipimus, etsi magisterii titulum prætexat, nisi quem publicum sit & vitam integram egisse, & ea, quæ

quæ Ordo impertiendus requirit, facile calle-
re. Quamobrem non solum Clerici, qui se-
culares appellantur, sed & Religiosi, cuiusli-
bet etiam professionis fuerint, hanc censuram
experientur.

C A P. XXVI. *Cujus admonendi sunt,
pridie Ordinationis, initiandi
sacris.*

Pridie Ordinationis, admonebit Vicarius
Noster in Pontificalibus iterum omnes,
quo se quisque discutiat; ne Officio se alliget,
cui non possit satisfacere; neve mentiat
Spiritus sancto, aut impœnitenti corde accu-
rat, sed ore confessus ac spiritu contritus hu-
miliatusque, post perceptam sacrosanctam
Eucharistiam, Deo totus deditus accedat.

C A P. XXVII. *In minoribus Ordi-
nibus conferendis, qua cura
adhibenda.*

Quamquam, qui minores vocantur Ordi-
nes, tam exactam curam non requirant;
suo tamen modo, pro gradu & excellentia
Ordinis, omnium eorum, quæ diximus, ratio
habenda est. Quid enim indecorum magis,
quam admoveri infantibus, qui non intelligant
quid agatur, immo ne capiant quidem quid
Clerici nomen & reliqua minorum Ordinum
vocabula significant? Quid turpius, quam
quod penitus analphabeti, ac interdum flagi-
tiosi (qui, ut legum civilium censuras ac pœ-
nas eludant, sese impudentissime ingerunt,
in maximam Ecclesiastici Ordinis ignomi-
niam, sacris initiantur? Qua de re nemo post-
hac Ordinibus hisce insigniendus est, nisi
quem & vita commendat, & literaturæ æta-
tisque sit, pro ratione suscipiendi Ordinis,
sufficientis, ac rectæ sinceræque voluntatis.

*Hieron. ad
Nepot.*

Qui enim in Clerum alleguntur, rem profi-
tentur minime ridiculam; nempe, se peculiari-
ter in sortem Domini ascitos, quibus posthac
omnia terrena sordeant, ac solus Dominus
fors ac pars hæreditatis futurus sit. Cujus quo-
que, priusquam ordinentur, diligenter admo-
neri debent.

C A P. XXVIII. *Ab initiandis
nihil exigendum.*

VT autem Ecclesiastici Ordines summa
sinceritate, omni quæstus suspicione,
omnis mali specie quam longissime submota,
conferantur; nolumus, ut ab initiatis quic-
quam, vel sigilli nomine, à Vicariis Nostri-
bus in Pontificalibus exigatur, sed tantum Scribis
earum literarum, quæ Formatæ appellantur,
unus Albus solvatur: nam eos sumptus, quos
antehac Vicarius Noster in Dicecesi Colo-

nensi Choraulium causâ facere consuevit,
Nos deinceps pendemus. Non dubitamus in-
terim, Suffraganeos Nostros suis Vicariis in
Pontificalibus ita provisuros, ne quis justam
querendi causam inveniatur.

C A P. XXIX. *Literæ dimissoria
nulli temere concedenda.*

Prohibemus quoque, ne Officiales Nostri
literas dimissorias, quæ vulgò Licentiatô-
ria Ordinandi vocantur, alicui temere conce-
dant. Illarum enim prætextu, qui suæ rudita-
tis & incitiæ sibi conscii sunt, Nostorum
Vicariorum in Pontificalibus disquisitionem
subterfugiant, ac aliò demigrant, ubi nullus
Canonicæ traditionis respectus habetur.

C A P. XXX. *Tituli Ordinandorum,
diligenter discutendi.*

Tituli quoque Ordinandorum discuti-
antur. Plerique enim inventi sunt, qui, fi-
ctis & emendicatis titulis, ad Sacerdotii di-
gnitatem evecti, eandem turpiter prostituere
postea coacti sunt, vendibiles, quodcumque
dolosi spes refulerit nummi. Quorum nu-
merum, quod nihil fere aliud quam numerus
sint, imminui, plurimum referret. Inter hos
siquidem est, qui in plateis mendicat infelix
Clericus, & servili operi mancipatus, publi-
cam deposcit Eleemolynam: qui eo magis
à cunctis despicitur, quod miser ac desolatus,
juste putatur ad hanc ignominiam devenisse.
Inter hos est, qui in divitum ac nobilium do-
mibus scurræ aut mimum aut morionem
agit; quem ab Officio retrahendum, Cartha-
ginense Concilium decernit.

*Hieron. ad
Rust. c.
Diat. 93.
diss.*

C A P. XXXI. *Peregrini Clerici
quomodo admittendi.*

Peregrini Clerici, Romæ aut alibi ordina-
ti, priusquam de Ordinatione sua ritè ade-
pta, deque vita, moribus, eruditione ac titu-
lo, fidem fecerint, ac commendaticias suorum
Episcoporum, suæque Ordinationis literas,
exhibuerint, repellantur. Quanta enim per
hos, qui evagandi licentia abutuntur, scanda-
la, animarumque pericula, & in Clero & in
populo frequenter eveniant, nemo est qui non
videat.

*Ex Agath.
c. 25. de
Cle. pe-
reg. c. 10
tit. 61,
62, 63.
diss.*

C A P. XXXII. *Odiosa Beneficio-
rum pluralitas in una eadem-
que persona.*

Odiosa semper apud veteres fuit pluri-
um Sacerdotiorum ambitiosa cupiditas, ne-
que semel generalibus Conciliis damnata.
In Chalcedonenſi enim inter alia cautum
est,

*Ex Chal-
ced.*